

ΤΥΜΠΑΝΙΑΙΟ ΠΤΩΜΑ ΤΟ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟ ΣΧΗΜΑ

Κυβέρνηση υπό προθεσμία!

✓ Χάνουν την εξουσία και το δαισιθάνονται υπό το κράτος του πανικού τους.
Η σωτηρία της Πατρίδας μέλημα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγεαργμού

Η εμμονή της Κυβέρνησης να παραμένει στην εξουσία, υπό τις αποδοκιμασίες του συνόλου του ελληνικού λαού, επιβεβαιώνει ότι οι κυβερνώντες ζουν σε έναν άλλον, πέραν της πραγματικότητας, κόσμο.

Του βουλευτού
Άγγελου Κολοκοτρώνη

μάζει το έργο του άλλου.

Το αποτέλεσμα είναι να μην κυβερνάται πλέον ο τόπος και η Κυβέρνηση να μοιάζει με το πλοίο των... τρελών που μπαίνει νερά και ο καθένας προσπαθεί να σωθεί από τον ως βέβαιο επερχόμενο πνιγμό.

Προηγήθηκε η πλήρης «καταδίκη» ενός ολόκληρου λαού, στο μαρτύριο της ανέχειας και της αβεβαιότητας, αφού ο μισός ενεργός πληθυσμός της χώρας, βρίσκεται στην ανεργία και οι υπόλοιποι αναμένουν τα χειρότερα.

Μόνον ένα θαύμα

Το σύνθετο οικονομικό, κοινωνικό και πολιτικό πρόβλημα της χώρας, δεν μπορεί να ελπίζει παρά μόνο σε ένα θαύμα, αφού η ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας στην οποία επιμένει να αναφέρεται η Κυβέρνηση, αποτελεί το πιο πρόσφατο σύντομο ανέκδοτο.

Διότι αυτοί οι ίδιοι άνθρωποι που υποδύονται την Κυβέρνηση, είναι εκείνοι που έκαναν το παν -εξ αιτίας της αναξιοτήτάς τους- να γκρεμίσουν όλα τα ερείσματα στα οποία θα μπορούσε να στηριχθεί ο τόπος.

Καταρράκωσαν οικονομικά και ηθικά όλους τους Έλληνες και είναι ανεξήγητη -και ιατρικά πλέον- εμμονή τους στις αναφορές περί του... «δρόμου των μεγάλων αλλαγών», που όμως έχουν καταστεί συνώνυμες με την καταστροφή και τον όλεθρο.

Μπροστά στην κατάσταση αυτή, που αναλίεται καθημερινά και με τη γλώσσα των αριθμών, στο κοινοβούλιο, από όλους τους βουλευτές μας, αλλά και με την ανιαρή και κουρασιακή πλέον επανάληψη στα τηλεοπτικά και άλλα δελτία ειδήσεων, ένα μπορεί να σώσει την κατάσταση: Η απαλλαγή από την ανεργία-τιση και σε πανικό ευρισκόμενη Κυβέρνηση. Μια Κυβέρνηση που έχει καταστήσει τη χώρα περιγέλο της Ευρώπης.

Λαμπρές διακρίσεις

Η Ελλάδα υπό το βάρος μιας πρωταγωνιστικής Ιστορίας σε παγκόσμιο επίπεδο, δεν έχει πλέον να επιδείξει απολύτως τίποτα στο σύγχρονο κόσμο, πέραν ορισμένων λαμπρών διακρίσεων, που υπενθυμίζουν το ακαταμάχητο ελληνικό δαμόνιο. Κατά τα άλλα η σύγχρονη πολιτική ιστορία μας είναι ιστορία συρρίκνωσης του Ελληνισμού: Μικρά Ασία, Βόρειος Αιγαίος, Κύπρος, Ο θρίαμβος της α-

ναξιοτήτας πολιτικών ηγεσιών, πολύ κατώτερων των εθνικών απαιτήσεων. Και από το κακό, πάμε στο χειρότερο. Η Ελλάδα «επιστρέφει» στη δεκαετία του '50 και όχι μόνο οικονομικά.

Ο συμμοριοπόλεμος συνεχίζεται, με τους αναρχικούς να γαρνιρίζουν ότι πάει να κσιπέει, τις βόμβες μολότωφ να πέφτουν, σε πρώτη ευκαιρία, σαν το χαλάζι και την κάθε απόχρωση Αριστερά, να ανέχεται -όταν δεν υποκινεί- τη συνέχιση ενός πολέμου «με άλλα μέσα». Πιστή στο δόγμα ότι «αν ο πόλεμος είναι συνέχεια της ειρήνης με άλλα μέσα, τότε και η ειρήνη είναι συνέχεια του πολέμου με άλλα μέσα»...

Στο «δια ταύτα» και επειδή στις τραγωδίες υπάρχει πάντα «η των τοιούτων παθημάτων κάθαρσις», δεν απομένει παρά η ελπίδα ενός ηγέτη που θα μπορούσε να αναστήσει τη χώρα,

να της χαρίσει προοπτική και ελπίδα. Αυτόν τον ηγέτη τον αναγνωρίζουμε στο πρόσωπο του Γιώργου Καρατζαφέρη. Και δεν τον αναγνωρίζουμε τώρα μόνο εμείς που είμαστε οι φύλακες των ιδεών και της πορείας του. Το αναγνωρίζουν όλοι και περισσότεροι Έλληνες όπως απέδειξε η μεγαλειώδης παρουσία του στη Θεσσαλονίκη, στο προπύργιο του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγεαργμού.

Εμμονή της ιστορίας

Από τη Θεσσαλονίκη άλλωστε κατά μια ευτυχή εμμονή της Ιστορίας, έχουν ξεκινήσει διαδρομές ανάταξης μιας Ελλάδας, που το έχει η μοίρα της να αναγεννάται από την τέφρα της...

«Οι επόμενοι δυο μήνες είναι καθοριστι-

Το σύνθετο οικονομικό, κοινωνικό και πολιτικό πρόβλημα της χώρας, δεν μπορεί να ελπίζει παρά μόνο σε ένα θαύμα, αφού η ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας στην οποία επιμένει να αναφέρεται η Κυβέρνηση, αποτελεί το πιο πρόσφατο σύντομο ανέκδοτο

κοί για την ύπαρξη της χώρας», είτε προ ημερών κορυφαίο στέλεχος της Κυβέρνησης. Και αυτή είναι η αλήθεια, την οποία συνειδητοποιούν ακόμη και αυτοί που βρίσκονται σε πλήρη σύγχυση και την ομολογούν υπό το κράτος του πανικού τους. Χάνουν την εξουσία και το δαισιθάνονται.

Και επειδή δεν υπάρχουν αδιέξοδα στις δημοκρατίες, όσο η Ελλάδα παραμένει ακόμη ζωντανή, έχει την τελευταία της ευκαιρία να ξαναβρεί τη αίγλη και τον δρόμο της. Ακουμπά -και το δείχνει- στον Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγεαργμό, για τον οποίο η σωτηρία της Πατρίδας, αποτελεί το πρώτο και κύριο ζητούμενο, και επιπλέον είναι ο πολιτικός σχηματισμός που ξέρει και μπορεί να ανταποκριθεί στην πρόκληση της ιστορικής συγκυρίας.